

מסורת הש"ס

(א) [נברכות לה: פסחים
מד.]. (ב) פירושך עת:
לזהות פט"ו מ"ה.
(ג) [פוסקתא דזהלות
פט"ו ה"ה פירושך עט.].
(ד) לקמן ח.

גליון הש"ם

תוס' ד"ה והוצין וכו'
מצטרף כהדי סבך כשר.
ע"י לקמן דף ט ע"ב תוס'
ד"ה הא קא מלערך:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

אָפֿן דריטען לא האר
מיטען שטילע רעדן
לא אדאס שאן און
באקאנטע פאר אונזער
נאכטון. וויבאלד דאס
מיטען וכל שכן עס
וויבאלד, נאך שטויב
און ליטען שטילע צעלעס.
האבן און ענדע לפנות
ועסס און, מחליק ר'
יוסן, דאס שטיל, דאס
לברען לא שטיל, דאס
שטיל שטילע עס (א'')
האבן און צורורד וויבאלד,
דרייטן מיר דערמאנען
וויבאלד מכלל שאם לא
ביטען פארשטאן און
און מכללעס. וועט עס,
ר' יוסן אומר האבן און
ענדע לפנות, דאס
כעסס און וויבאלד, עס
ענדע לפנות, דאס
האבן און וויבאלד.
האבן און ענדע
לפנות, דאס און
שטיל, דאס יוסן שטיל, וכן
עסס און ר' יוסן שטיל,
לפנות דאס דערמאנען

סוכה פרק ראשון סוכה

[illegible]

ונ מחלוקת דבטיל לר' יוסי מסתמח
 ואפי' לא בטלו בפיו ולרדק לא בטיל.
 ודא דנקט עפר סתם משום כחו
 ור' יוסי דאפי' סתם דלא ידע אי
 עמיד לפטו או לא אמר דבטיל אבל
 תנן ראי' לבהמה ולהסקה או לטיט
 הלכן סתמיה לא בטיל אפילו לרבי
 יוסי: הכי גרסינן ביה שמיאלא סבן
 או לזרועות ויבטלו. ולענין אהלות
 חן פטומה שיש לה אהל חלל טמא
 אינה נוקעת למעלה מן הגג אבל
 טומאה גלוה שאין לה חלל טמא
 הימנה לגב שכנגדה עד לרקיע
 סתמה דנוקעת ועולה וכן להלכה נלקט
 מסיני. והלכן ביה שיש בו ממה או
 ביה מן המה ומילואו תנן או
 לזרועות וביטלו היינן גלוה ונוקעת
 אבל לא בטיל הוי כמאל פטמיה ויש
 לה חלל: כן ואין עמיד לפטו ור' יוסי
 הוא כספס עפר ובטיל. ופליג בין
 האתנן בין אצורות לזרועות היינו
 עפר ואתנן ח"ק דנרץ שטול וא"ל
 כר' יוסי תמן אי דיעו עיטור עמיד
 לפטו הרי הוא בטל מאליו ואצורות
 ואפי' סתמא דלא ידע אי עמיד
 לפטו או לא מסתמח בטל אלא איכ
 ידוע דעמיד לפטו דהיא הוי כספס
 תנן ולא בטיל. אלאה דתנן וביטלו
 עפר וביטלו כולהו מודו דבטיל תנן
 סתם ועפר ועמיד לפטו דעלוי עלתא
 לא בטיל תנן ואין עמיד לפטו ועפר
 כיאז בו לא אפי' עפר סתם מחלוקת
 דלרבי יוסי בטיל: וסוילין. של סקן
 ראשיהן התליין: אס לנפס. של
 אוחס הוינן מרובה מחמתם אי הוי
 שקלא ליה לסקן העליין: כשרה.
 דמנינן עשרה מהן ולמטה: סבר
 אב"י למימר. דכי היכי דגבוה
 לא ממשטי להכשיר היכא שחמתן
 מרובה מלללן כנמוכה נמי לא
 ממשטי לפסול ואס חמתן מרובה
 מלללן כשרה: דופן האשמיני.

דקתם סוכה בת שלשה דפנות כי מתמימן והרביעית היא כולה
 פתוח: על פני כולה. שומעין צ' רשעי האיטבא לרי דפנות
 הצדדין האיטבא הוא בנין אצטני טעמי אס יס בה באצטבא
 שיעור הכשר סוכה קטנה טעמי ומשהו דליטוי ראשו
 ורובו ושלטנו: כשרה. כל הסוכה שיש לה ג' דפנות והיא הכשר
 סוכה אפי' מן האיטבא והלאה דמינין חללה מראש האיטבא
 ותועלה ונמלא דופן האצטני כולו כשר ודפנות הצדדים ברחב
 האיטבא והכשרו הם הרי כאן סוכה קטנה טעמי ואמרין לקמן
 (דף ע"ג.) פסל היואל מן הטובה דיון כסובה ומפרשין ליה אס יס
 הכשר סוכה ביחד ועוד יס כסובה משם והלאה פסל היינו סך
 ההשווי כפסולת גורן ויבך שזו דרך לעשות ויואל מהכשר סוכה
 גדול לו הכשר דפנות דיון כסובה הלכך כל הסוכה כמות שיהא
 שגולה כשרה: מן הלד. כיון אס צננה האיטבא על פני אחד
 מדופני הצדדים: אס יס משפט איטבא ונכות. השני שהיהוין
 ממנו ד' אמות: פסולה. דלא הוכשרו באיטבא וזו אלא שמי ד
 לו: פסול מד' אמות כשרה. שאלו הוא הוכשר על ידה דק"ל
 דופן עד ארבע אמות חסר משהו ויראין סך העליין המחובר
 באיטבא. וכן מודדין את גובהן משפת האיטבא ולמעלה והי
 ע"כ וזו גובה חללה והרי נתמעט חללה ממחצית: בים שגם
 הגג באמצעו: וסיכך. בסך כשר על פי הפחת ונמלא סך
 שדופני הצדדים נעשין לה דפנות והתקרה פסולה המפסקת ביניהם
 ככאן סך פסול לראו דופן ומחובר לסך כשר: פסל הוא. ד
 כמעטיו ורין לרין לעקמי אלא כי לקרני לסך: אס אכל כהא
 מאחר קא משמעלן: וחקק כה. גומא באמצע: כרי נלשטיא

ד.

דאע"ג רבפאטירנהו בב"ה רעתו אצ"ל ב"א ארם. לה דמי לארנקי דפי' חלון (עירובין דף עט.) דאויכל למאן דלמך דאפילו ארנקי מבטל אימיס: בית שמי'איהו חבן או ציריות וביטלו בב"ל. כן ביא הגרסא בכל הספרים כאן וצפרק חלון (שם דף עח:) דמיימי לה וצפרקא היחזקא דזני שמי ארנקי

[הן] משום ^אדבטלה
 בן ובטלה היו מעיט
 בן ואין עתיד לפנותו
 יוסי ורבנן דתנן ^בבית
 זורות וכיטלו מבטל
 ותני עלה ^גרבי יוסי
 פגותו הרי הוא כעפר
 פגותו הרי הוא כסתם
 כוונה מעשרים אמה
 מה אם צלת מרובה
 פסולה היתה גבוהה
 לתוך ^דסבר אביי
 כיצד מצלתם כשירה
 חתה היא ואין אדם דר
 בכוונה מעשרים אמה
 ה איצטבא כנגד דופן
 עי על פני כולה ויש
 שר סוכה כשירה וימן
 שיש מוכה איצטבא
 ד"א פסולה פחות
 אמות כשרה מאי
 נטע לן דאמרינן דופן
 תנינא ^הבית שנפחת
 על גביו אם יש מן
 וולה דאחות מכאן
 ש הוא החיצון לדופן
 יופן אימא לא קמ"ל
 ומה ובנה איצטבא
 ופת איצטבא ולדופן
 ורוח פסולה פחות
 מאי קא משמע לן
 יינו דך מהו דתימא
 אמרינן אבל כל רוח
 היתה פחותה מ'
 להשלימה לעשרה
 תל ג' טפחים פסולה
 פחות

מִשׁוֹם כ' יוֹם נִקַּט עַד שֶׁכֵּן דִּלְפִּינֵי בִּסְתָם קִבְּעִי וְלֹא חָשׁ לְהִלָּךְ
לְיָמָם חָזַן וְעַד שֶׁאֵין עֲמִיד לְפָנָיו וְעַד שֶׁכֵּן מִחֻלְקָתָ:
וְהוֹצִין יוֹרְדִין בְּתָדָ ב'. וְלִשְׁמָה כִּי הוֹצִין נִפְלִין כִּדְלָשְׁכֵּן
בְּעִיבּוּצֵינוּ (דף ג.) גְּבִי מִקְלָתָ סֶכֶךְ בְּחוּךְ כ' וּמִקְלָתָ סֶכֶךְ לְמַעְלָה
וּפְלִסְתִּין הַסּוּכָה דְּכִי קִלְשָׁה לָהּ הִי לֵה חֲמִתָּה מִרְבּוּבָה מִלְלָתָה
וְעַל כּוֹחֵהּ פ' לִפִּי שָׁלָה יִכּוֹל לְהִתְקַשֵּׁם הַסֶּכֶךְ בְּחוּךְ עֲשִׂים
מִתְחַמֵּת קִלְשׁוֹתָי יִכָּה עֲזָרָה וְיִפְזֹר אִי יִפְזֹל דִּלִּין לְפָנָי אֲשִׁילִי
הִיא מִתְקַשֵּׁת כִּי הִיא לֵיה חֲמִתָּה מִרְבּוּבָה שְׂבֹדָה לֹא הִיא מִכְשִׁירִין
אֵינָן אֲבוּדֵי דִּהֶסֶם כִּיֹּן דִּלִּין לְלִתָּה מִרְבּוּבָה אֲלֵה עַל יְדֵי
שֶׁכֵּן שֶׁל מַעְלָה מ' הִיא לֵיה סֶכֶךְ פִּסּוֹל "מִלְטָרָף" כְּבִידִי כִּדִּי
שֶׁכֵּן וַיֵּשׁ לְיָמָם דִּהֶסֶם שֶׁ לֹא לְבִדְשִׁי יוֹמָם שִׁשׁ רֹבֵץ הוֹצִין
וְרֹאשִׁין לְהִתְקַשֵּׁם בְּקָל כִּי אֵם הִיא שֶׁ דָּבַר הַסּוּמָחָ:
פָּסוּת

וְיָמָם אֲחִיתָ שֶׁמֶךְ לֵה מִן הַדָּד וְהֶאֱחָזְעִי שֶׁרָאָה הֶאֱחָזְעָה אֲנִי
קָמֵן דף יא: הִלֵּלָה לְמַשָּׁה מִסְּעִי דְמַכְשִׁרֵי סוּכָה עַל יְדֵי עֲקִימָתָ
וְעַד הַרְחוֹק אֲחִילֵי הוּא מִן הַדּוּפֹן עֲזָמוּ וְעָקוּם עַד כִּנְגֵד שֶׁפֶת
עַל פִּי שֶׁמִּתְחַמֵּי נִמְשָׁךְ כִּלְפֵי חוּךְ הוֹאִיל וְרָאָשׁ אִינוּ כִּלָּה
ח. גָּבֹו וְגִינִן שֶׁלֶם חֲלִיקִים הֵן וְשִׁין וְלֵה מִשְׁפּוּעִים וּפְסַחָה
כִּי מוּפְלֵג מִן הַדְפּוּת לִכֵּל לָד: פָּסוּת מִרְבּוּבָה אֲמוֹת כִּרְכֵּה.
וְרֹאשִׁין אֲמוֹת אֲחִילֵי הִיא מִן הַדּוּפֹן וְעָקוּם הַדּוּפֹן עַד כִּלֵּן וְחֹן
מִן דּוּפֹן עֲקוּמָה מִשׁוֹם דְּדוּפֹן דִּידָה חִי לְדוּפֹן דִּלְטִי גְבֹוֹה
אֵל חִי לְדוּפֹן. וְעֲקִימָתוֹ מִשׁוֹם לְיִתְחַמֵּי לְמַחִי דּוּפֹן הוּא לֹא
שֶׁרָאָה. כִּנְגֵד הַגּוֹמָל וּבִאֲחֹתָ גּוֹמָל הַכֶּסֶר סוּכָה בְּחוּךְ וְרֹחַבָּ:
פָּסוּת

עין משפט
גר מצוה

כד א מיי פיד מלך
קוסה לך יג טושיע
לוי'ע פיר מלכ'ע קיד:
כזה ב מיי'ס טעם טעם
טושיע'ס יג טושיע'ס
טושי' פיד'ע טעם טעם
מלך הלל: ב
מלך מלכות
כז ב מיי'ס טעם טעם
קוסה הלל יג טעם
טושיע'ס יג טעם קיד:
כח ד מיי'ס טעם טעם
טושיע'ס יג טעם טעם
ט:
כח ה מיי'ס טעם טעם
טושיע'ס יג טעם טעם
ט:
כט א מיי'ס טעם טעם
טעם יג טעם
ל ד מיי'ס טעם טעם
טעם יג טעם
לא ח מיי'ס טעם טעם
טעם יג טעם טעם

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(א) גרלה דחקר בדברי רבינו
וילנא וסגור אביי (מימר דאס
חמתם מרובה מלחםם כשירה
ודחה רבא וכו').

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones